

Prizovanky

npnsu

Rohuslav slávo

Heřmánek

Prizovanky

Motto:

Změnit svůj náhled na svět, uvědomit si mravnost a lásku k lidem, ctít lidské hodnoty, neztrácet víru a naději, je první krok ke změně budoucnosti a vlastního osudu. Autor

Předmluva

Není mnoho lidí, kteří znají svou budoucnost nebo jí rozumí. Proto jsme tady my, kteří jsme si zasloužili ten dar, abychom jim mohli jejich budoucnost, pokud je zajímavá, sdělit. V této své další knize se zaměřuji pouze na příběhy lidí, které jsem za svou téměř třicetiletou praxi nashromáždil, zažil a které mne nějakým způsobem zaujaly.

Je to kniha plná zvrátů a neuvěřitelných událostí, které poznamenaly osudy těchto lidí a doslova jim změnily nejenom názor na život, ale i pohled na tajemné a neuvěřitelné události, kterým se celou tu dobu bránili uvěřit. Téměř každý člověk uvěří, teprve až se přesvědčí, že se určitá věc naplnila a nějakým způsobem začala ovlivňovat jeho život. Zpočátku se člověk brání spolupracovat, chápat, pochopit jakoukoliv změnu a snaží se obejít svůj osud tím, že si hledá jinou pravdu, tu svou. Proti karmě nelze bojovat, lze jen zmírnit její následky. Každý, kdo šel proti zdi, narazil a v nejmenším případě mu zůstala jen boule na hlavě. Aby člověk mohl v pokoji odejít z tohoto světa a zrodit se v novém a lepším životě, musí určité zákonitosti pochopit a napravit. Ten, kdo je pochopí co nejdříve, vyhrává svůj život, může si ho uspořádat podle svého a vyhnout se nastroženým překážkám, které mu osud připravil a připravuje. Ostatní budou muset opět čekat, až dostanou novou příležitost. Sice se narodí do nového prostředí, ale budou muset překonávat problémy, které jim nový život přinese, a budou se muset poprat i se situacemi, které v minulosti nevyřešili a tím si svůj život zbytečně zkomplikují nebo zbrzdí svůj vývoj.

Proto je dobré snažit se jakýkoliv problém okamžitě pochopit, řešit a neodkládat. Dříve nebo později jej stejně musíme vyřešit a nikdo to za nás neudělá. Vlastními činy si tvoříme budoucnost a záleží jen a jen na nás, jak se k danému problému postavíme a zda jej chceme vůbec dovést do zdárného konce nebo utéci. Na tomto i jiném světě se nic neděje bez důvodu. Většinou jsou lidem ty pravé důvody utajeny, a proto pokládají mnoho věcí za nesmysl. V pochopení smyslu života a bytí je pochopení skutečné pravdy. Je to rozhodnutí a svobodná vůle každého z nás.

Věřím, milí čtenáři, že vám touto knihou udělám stejnou radost, jakou jste měli z té předešlé „Dva šálky heřmánku“. Smyslem psaní knihy „Křižovatky osudu“ pro mě nebylo vysvětlování odborností z tajemství duše a těla, ale vyprávět vám životní příběhy. Přál bych si, aby vám její četba poskytla hodně potěšení a poznání a prohloubila vaši víru v toto nekonečné tajemství.

Červen 2009 Slávo Heřmánek

OBSAH

Kapitola I.

01) Krok první – zrození	6
02) Krok druhý – cesta	9
03) Krok třetí – poznání	17
04) Krok čtvrtý – tajemství	20
05) Krok pátý – první věštba	23
06) Krok šestý – cesta zpět a nová zkušenost	27
07) Krok sedmý – začátek	32
08) Krok osmý – levitace a astrální svět	38
09) Krok devátý – světlo	41
10) Krok desátý – minulost	44
11) Krok jedenáctý – přítomnost	47
12) Krok dvanáctý – budoucnost	50

Kapitola II. Životní příběhy

01) Křížové eso – v lese	55
02) Křížový kluk – kulka	58
03) Srdcový král – třináctka	60
04) Křížový král – soudce	62
05) Kárový kluk – dopis	66
06) Kárová osma – pozůstalost	68
07) Křížová desítka – cesta po moři	70
08) Piková desítka – postava z paprsků	73
09) Srdcový kluk – mladý umělec	75
10) Pikový král – legionář	78
11) Pikové eso – smrt	81
12) Kárová desítka – peníze	84

13) Srdcová osma – pravá láska	86
14) Piková dáma – pravda a lež	90
15) Křížová sedma – smutná zpráva	93
16) Srdcové eso – dům na stráni	95
17) Piková devítka – zimní koulovačka	101
18) Kárová devítka – déja `vu (déja `visité, dežavy)	104
19) Piková sedma – pistole	109
20) Křížová devítka – nosorožec	111
21) Kárová sedma – datum únosu	114
22) Křížová osma – pokušení	116
23) Kárové eso – podnikání	122
24) Srdcová desítka – svatba	126
25) Křížová dáma – útěk	129
26) Kárový král – notář	133
27) Srdcová dáma – milenka	137
28) Kárová dáma – vdova	141
29) Piková osma – záhadné zmizení	144
30) Srdcová sedma – andílek	147
31) Srdcová devítka – vana	150
32) Pikový kluk – velké štěstí	154
a balíček karet – naplněná pravda	161

Kapitola I.

Krok první – zrození

Krajinu plnou záhadných stínů pokrývala noc s téměř hrozivou temnotou a nad obzorem bylo vidět blížící se bouři. Nebe se občas rozsvítilo zábleskem a v dáli se ozvalo zahřmění, až naskakovala husí kůže. V kamenném domě na kraji hustého lesa, v domě tak starém, že si už nikdo ani nepamatoval, kdy byl postaven, se ještě svítilo. Porodní bába roztopila v kamnech a chystala se na těžkou noc. Ve vedlejším pokoji křičela rodička tak žalostně, že všechno živé ani nedutalo a schovávalo se pod peřinou. Bába promlouvala k rodičce, utěšovala ji, ale sama se obávala následků. Nedávala na sobě nic znát a přála si, aby přišel co nejdříve doktor. Stále si cosi mumlala pro sebe, snad se i modlila. Opět a znovu se jí v hlavě honily myšlenky jedna za druhou. Zapálila svíčku, když v tom uhodil blesk do nedalekého stromu a ten se ocitl v plamenech. Venku to vypadalo, že se tam všichni čerti žení. Obrovské a těžké kapky deště bubnovaly na střechu domu a narážely do okenních tabulek, jako by chtěly dovnitř.

Přesně minutu po půlnoci se narodil chlapec, který ovšem po těžkém porodu přišel na svět bez života. Porodní bába ho zabalila do bílého plátna a položila na stůl v pokoji, kde v bolestech umírala jeho matka. Krátce nato upadla matka do bezvědomí a už se neprobrala. Zemřela brzy poté, ale s úsměvem na rtech, jako by věděla, že daruje život za život svého syna. Pro bábu to byla tragédie, pohlédla na tu spoušť a slzy jí zalily tvář. Nemohla se ani pohnout, začala se vroucně modlit, když uviděla nad stolem, kde leželo novorozeně, divné světlo, které jako by procházelo chalupou. Vzápětí se dítě rozkřičelo. Stála tam nad novorozenětem a nemohla uvěřit vlastním očím. Dítě žije a křičí jak na lesy. Znovu poděkovala bohu a vlastně nepřestávala bohu děkovat. Odnesla novorozeně do druhého pokoje, opatřila ho, umyla a zabalila.